

R

CINNAMOMUM.

Hoc Sinenses Kueypi vocant, in Provincijs Quam tum, Quamsi, & Tunchin provenit, sed meliùs omnium in Ceylan Insula, (cui olim Sinenses hoc vocabulum ex multis navibus confractis imposuerant) progeneratus. Folium Cinnamomi tres nervos coloris viridis habet, flores albos & parum odoriferos, fructu cum nucleo similem olivis, qui dum nigrescit tempus decorticae Arboris Cinnamomi advenisse colligunt. Prædictus fructus est unctuosus liquoris, redolet Laurum, sapor illius acutus & amarus. Arbor ramifera duos cortices gignit, secundus & Cinnamomũ, qui arbore detractus, in terra à Sole ficcatus colorem lateritium acquirit, nam illius naturalis cinereus est. Tertio quoq; anno in locũ abstracti corticis novũ producit. Olim Sinenses ex Ceylan Cinnamomum deferebant Ormuzium, & inde Alepum Syriæ atq; in Græciam deportabatur. Ignari ex Æthiopia & Ægypto illud venire credebant; cùm tamen in illis Regionibus non nascatur. Sæpè quadringenta navigia Sinensia appellebant ad Sinum Persicum, aurum, sericum, gemmas, muscum, Porcellanas, æs, alumen, nucem muscatam; atq; Garyaphilla deferentia & præcipuè Cinnamomum, cui Mercatores, à Sinensibus aliàs dicto Arboris dulcis cortex imposuerunt nomen Cina- & momum, quod significat lignum Sinense dulce & odoriferum. Vix vno anno suam perfectionem primævam retinet. Radix arboris est sine sapore, olet camphoram, ex viridibus autem Corticibus distillant aquam, ex floribus, quæ non est adeò aromatica. Flores colicos & ventositates abigit; laxat urinam, confortat cor, hepar, lienem, nervos, cerebrum, etiam contra venenum ac morsus serpentum inseruit. Excitat appetitum, & comitiam amovet morbum. Ex fructu conficiunt unguentum pro frigiditatibus; & adustum odorem spirat suavem. Si pulvis Cinnamomi bibatur cum aqua viperarum morsibus medetur, & internas renum in inflammationes extinguit, maculas quoque faciei cum mollificativis applicitus tollit. *Cinnamomi figuram vide sub Littera G. 2.*

RHA.